मनो ऽचिरात् स्याद्विरजं जितश्वासस्य योगिनः ।
वायुग्निभ्यां यथा लोहं ध्मातं त्यजति वै मलं ॥ १० ॥
प्राणायामैर्दहेद्दोषान् धारणाभिश्च किल्विषान् ।
प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनानीश्वरान् गुणान् ॥ ११ ॥
यदा मनः सुविरजं योगेन सुसमाहितं ।
काष्ठां भगवतो ध्यायेत् स्वनासाग्रावलोकनः ॥ १२ ॥
प्रसन्नवदनाम्भोजं पद्मगर्भारुणेक्षणं ।
नीलोत्पलदलश्यामं शङ्खचक्रगदाधरं ॥ १३ ॥
लसत्पङ्कजकिञ्जल्कपीतकौशेयवाससं ।
श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तुभामुक्तकन्धरं ॥ १४ ॥
मत्तद्विरेफकलया परीतं वनमालया ।
परार्ध्यहारवलयकिरीटाङ्गदनूपुरं ॥ १५ ॥
काञ्चीगुणोल्लसच्छ्रोणिं हृदयाम्भोजविष्टरं ।
दर्शनीयतमं शान्तं मनोनयनवर्धनं ॥ १६ ॥
अपीव्यदर्शनं शश्वत् सर्वलोकनमस्कृतं ।
सन्तं वयसि कैशोरे भृत्यानुग्रहकातरं ॥ १७ ॥
कीर्तन्यतीर्थयशसं पुण्यश्लोकयशस्करं ।
ध्यायेदेवं समग्राङ्गं यावन्न च्यवते मनः ॥ १८ ॥
स्थितं व्रजन्तमासीनं शयानं वा गुहाशयं ।
प्रेक्षणीयेहितं ध्यायेत् शुद्धभावेन चेतसा ॥ १९ ॥
तस्मिन् लब्धपदं चित्तं सर्वावयवसंस्थितं ।
विलक्ष्यैकत्र संयुञ्ज्याद्ङ्गे भगवतो मुनिः ॥ २० ॥